

4 september 2008

De Commissie Aanprijzing Veterinaire Producten (CAVP) heeft het navolgende overwogen en beslist naar aanleiding van de klacht (CAVP-nummer: 2008-1) op de voet van artikel 4.1 van het Reglement van de Commissie Aanprijzing Veterinaire Producten van:

X
gevestigd te A
verder te noemen: X

met betrekking tot een uiting van geneesmiddelenreclame van:

Y
gevestigd te B
verder te noemen: Y

voor:

Z

1. Het verloop van de procedure

1.1 De Commissie Aanprijzing Veterinaire Producten (hierna: 'de Commissie') heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift van X, gedateerd 23 april 2008, met als bijlagen:
 - een brief van X, gericht aan Y d.d. 22 januari 2008,
 - een schriftelijke reactie van Y d.d. 6 februari 2008,
 - een brief van X, gericht aan Y d.d. 13 maart 2008,
 - een schriftelijke reactie van Y d.d. 31 maart 2008,
 - een kopie van de Z brochure,
 - een kopie van het artikel 'NRQ (hierna: 'het wetenschappelijke artikel');
- een (kleuren) kopie van de Duitse versie van de Z brochure, die X ter zitting heeft overgelegd.

1.2 De Commissie heeft de klacht behandeld ter zitting van 21 augustus 2008 te Gouda. Ter zitting zijn verschenen:
namens X: Mevrouw S en de heren T en U
namens Y: Mevrouw V en de heren W en K

2. De vaststaande feiten

2.1 Voor de beslissing in deze zaak kan van de volgende - tussen partijen niet omstreden – feiten worden uitgegaan.

2.2 X brengt in Nederland het geneesmiddel *E* (werkzame stof MM) op de markt, zijnde een NSAID (Non-Steroidal Anti-Inflammatory Drug), een ontstekingsremmend geneesmiddel dat ook een pijnstillende werking heeft.

2.3 Y brengt in Nederland het geneesmiddel Z (werkzame stof NN) op de markt, dat ook een NSAID is en concurrerend is met E.

2.4 Y verspreidt in het kader van de aanprijzing van Z een brochure onder dierenartsen. De brochure telt in totaal 6 pagina's die als volgt zijn ingericht:

- Pagina 1, de voorpagina, heeft als titel: 'Nu kunt u meer doen om koeien over ontsteking en pijn heen te helpen'. De ondertitel luidt 'Z – langste serumhalfwaardetijd, 0 dagen y'.
- Pagina 2 heeft als kop 'Z - de pijnstillers die langer werkt dan de ontsteking. Daaronder staat in drie bullets onder elkaar:
 - Z zorgt voor snelle, langdurige pijnbestrijding en ontstekingsremming in een injectie;
 - Z beschermt de toekomstige productie en zorgt voor snelle terugkeer naar een normale xxx-werking;
 - Z heeft geen y.Onder deze bullets staat de verkorte IB-tekst van Z en wordt een bronvermelding gegeven van de betrokken wetenschappelijke onderzoeken, met als hoofdbron het wetenschappelijke artikel.
- Pagina 3 heeft als titel 'Z in combinatie met antibioticabehandeling', waaronder in drie blokken het effect van de combinatie met de respectievelijke drie verschillende soorten antibiotica Antibioticum 1 wordt weergegeven. In het onderste blok staat 'Antibioticum 1 + Z = Het antibioticum met de langste werking + het NSAID met de langste werking', gevolgd door twee bullets:
 - Antibioticum 1 – tot 9 dagen boven x-waarden voor aaa
 - Z – directe ontstekingsremming, serumhalfwaardetijd van 70 uur.
- Pagina's 4, 5 en 6 zijn in de brochure naast elkaar gepositioneerd en dragen samen de titel 'Z, voor snelle pijnbestrijding en langdurige ontstekingsremming'. Deze tekst wordt visueel ondersteund door vijf grafische modellen (twee grafieken en drie diagrammen) die zijn overgenomen uit het wetenschappelijke artikel. Y gebruikt de grafische modellen ter onderbouwing van de eigenschappen die zij gebruikt ter aanprijzing van geneesmiddel Z. Deze eigenschappen staan naast de betreffende modellen beschreven. In één van de modellen wordt bij de waarden met een asterisk verwezen naar de statistische significantie ('P<x') van de gemeten verschillen.
- Voor onderhavige zaak is voorts van belang dat op pagina 3 door middel van een diagram (dat de resultaten na toediening van een placebo en Z naast elkaar zet) de P 3 uur na behandeling wordt weergegeven en daarnaast de volgende claim is geplaatst: 'Veehouders kunnen het succes van Z bij acute R onmiddellijk zien:
 - Aan de snelle terugkeer van de normale xxx-werking.
 - Aan het snelle herstel van de bbb'.Onder deze tekst is een foto geplaatst van twee ccc-monsters in de vorm van buisjes ccc waarop op de ene de term 'control' staat en op de andere 'Z'. De ccc in het 'control'-buisje heeft een x (afwijkende) kleur, het 'Z'-buisje heeft een y (normale) ccc-kleur.
- Voorts wordt onderaan op pagina 5 in een grafiek het effect van de toediening van een injectie Z in geval van een infectie vergeleken met de

situatie waarin een placebo wordt toegediend. Naast deze tabel staat de tekst: ‘Snelle en langdurige ontstekingsremming bij R’, met daaronder de volgende drie bullets:

- F is een belangrijke ontstekingsmediator;
- Klinische R in de onbehandelde controlegroep leidt tot verhoogde F-waarden gedurende 72 uur;
- Z zorgt voor lagere F-waarden gedurende 72 uur’.

2.5 Y heeft in Duitsland een vergelijkbare brochure uitgebracht. Voor de onderhavige zaak is van belang dat deze brochure op de volgende twee punten afwijkt van de Nederlandse versie:

- (i) de tekst in het onderste blok op pagina 3 spreekt in tegenstelling tot de Nederlandse brochure niet van ‘langste werking’ maar in plaats daarvan van ‘langste serumhalfwaardetijd’;
- (ii) de tekst onder de derde bullet naast de grafiek onder aan pagina 5 spreekt in tegenstelling tot de Nederlandse brochure niet van ‘gedurende 72 uur’ maar in plaats daarvan van ‘minstens 63 uur’.

3. De klacht van X

3.1 X richt haar klacht tegen de inhoud van bovengenoemde brochure van Y die gebruikt wordt ter promotie van Z.

3.2 X stelt dat de advertentie van Y voor Z op de volgende punten strijdig is met de Code Aanprijzing Veterinaire Producten (hierna: ‘de Code’):

1. de ‘langste serum halfwaardetijd’ waarvan op de voorpagina van de brochure wordt gesproken, wordt op pagina 5 weergegeven in een grafiek (waarin deze met andere NSAID’s wordt vergeleken) met als doel, zo stelt X, de terminologie ‘langdurige ontstekingsremming’ (zijnde de kop van pagina 4, 5 en 6) visueel te ondersteunen. Volgens X bestaat er echter geen directe relatie tussen halfwaardetijd en de werkingsduur van NSAIDs. Volgens X is deze weergave daarom niet geoorloofd;
2. de uiting op pagina 2 ‘de pijnstillers die langer werkt dan de ontsteking’ ontbeert een wetenschappelijke basis en is daarom in strijd met de artikelen 5.1 en 5.3 van de Code;
3. de uiting op pagina 3 in het onderste blok ‘het NSAID met de langste werking’ is misleidend daar, zo stelt X, M een bewezen klinische effectiviteit heeft van 3 dagen (72 uur) in rundvee. De uiting dat Z de langste werking heeft is daarom volgens X in strijd met artikel 5.6 van de Code;
4. de tekst ‘snelle herstel van de ccc-gift’ die Y op pagina 4 naast het diagram heeft geplaatst dat de P vergelijkt na toediening van een placebo en na toediening van Z, is volgens X feitelijk onjuist. X stelt dat zowel N als de controle groep dezelfde trend vertonen (en geen significant verschil), waardoor de behandeling met Z geen waarde toevoegt aan het herstel van de ccc-gift. Volgens X is deze claim daarom incorrect en misleidend en daarmee in strijd met artikel 5.1 van de Code;
5. X stelt voorts dat volgens het wetenschappelijke artikel het voorkomen van de ccc in de N groep slechter is in vergelijking met de controlegroep. De getoonde foto’s, zo stelt X, komen niet overeen met de resultaten zoals deze in

voormeld artikel zijn beschreven en zijn daarmee misleidend en in strijd met de artikelen 5.1 en 5.3 van de Code;

6. tot slot stelt X dat de tekst naast de grafiek onderaan op pagina 5 om twee redenen feitelijk onjuist is. Als eerste reden voert X aan dat er geen significant verschil is aangetoond met de controlegroep. Dat brengt mee dat aan N geen klinische effectiviteit kan worden toebedeeld. Ook is de stelling van Y dat de remming van F in de N-groep 72 uur is, feitelijk onjuist. Uit de grafiek blijkt, zo stelt X, dat de werkingsduur 63 uur is en geen 72 uur.

7. X heeft op de zitting haar bezwaren nader toegelicht en in meer algemene zin gesteld dat in een aanprijzing geen beroep mag worden gedaan op onderzoeksresultaten indien deze – in wetenschappelijke zin – slechts gelden als trends en niet significant zijn. X stelt dat Y door in de brochure eigenschappen van Z te onderbouwen met trends, in strijd handelt met artikel 5.3 van de Code.

4. Het verzoek van X

X verzoekt de Commissie aan Y de volgende maatregelen op te leggen:

- om de distributie van de gewraakte brochure stop te zetten;
- om een rectificatie van de brochure aan de praktiserende dierenartsen te zenden.

5. Het verweer van Y

5.1 Y is van mening dat er geen onjuiste en/of misleidende informatie in haar brochure wordt verstrekt. Y stelt daarom dat de klacht van X op alle onderdelen ongegrond is. Y licht haar verweer als volgt puntsgewijs toe, waarbij de punten 1 tot en met 7 corresponderen met punten 1 tot en met 7 onder 3.2.

1. Volgens Y suggereert X ten onrechte dat de vermelding ‘langste serumhalfwaardetijd’ een claim (met betrekking tot de werkingsduur) is. Y stelt dat het slechts een constatering is dat Z de langste serumhalfwaardetijd heeft. Y stelt voorts dat de vermelding niet misleidend is, omdat er niet wordt gezegd dat er een directe relatie is tussen de serumhalfwaardetijd en de werkingsduur.
2. De uitspraak ‘de pijnstillers die langer werkt dan de ontstekingsremmers’ is volgens Y geen wetenschappelijke uitspraak, maar een reclameboodschap die tot doel heeft de aandacht te vestigen op het feit dat Z een langwerkende pijnstiller is. Y stelt voorts dat een ‘ietwat overdreven’ reclameboodschap als deze alom is geaccepteerd.
3. Y stelt ten aanzien van de claim van X dat M een bewezen klinische effectiviteit heeft van 3 dagen (72 uur) in rundvee, niet onderbouwd heeft en ook aan het verzoek daartoe van X geen gehoor heeft gegeven. Zolang X geen wetenschappelijk bewijs van deze claim overlegt, kan daarmee geen rekening worden gehouden en kan de enkele stelling dat M een dergelijke werking heeft geen reden vormen om de reclame-uiting ‘...NSAID met de langste werking’ als onjuist en misleidend te kwalificeren.

4. Y betwist voorts dat de bewoordingen 'snelle herstel van de ccc-gift' die Y op pagina 4 van de brochure doet onjuist en misleidend is. Y stelt dat zij op dit punt geen significantie claimt doch de bewoording baseert op de zekere trend die in het wetenschappelijke artikel wordt weergegeven.
5. Y betwist dat de op pagina 5 getoonde foto van de ccc-monsters misleidend zou zijn en verwijst in dat kader naar het wetenschappelijke artikel dat spreekt van 'xxx'. Deze tekst impliceert volgens Y dat de scores van Z ten opzichte van die in de controlegroep beter zijn. Y stelt voorts dat de foto's ook afkomstig zijn uit het betreffende onderzoek waarop het wetenschappelijke artikel is gebaseerd.
6. Y betwist voorts dat de tekst naast de grafiek onderaan op pagina 5 feitelijk onjuist is. Y voert tegen de bezwaren van X aan dat zij niet van significantie spreekt, maar weergeeft dat er een trend van lagere waarden voor de Z-groep is waar te nemen. Aangezien Y niet spreekt van significantie is van misleiding of onjuistheid geen sprake. Voorts stelt Y dat niet gesteld kan worden dat aan N geen klinische effectiviteit kan worden toegedeeld (met betrekking tot F), omdat de betreffende studie werd voortgezet tot 144 uur en de Z-groep lagere waarden had voor F gedurende tenminste 72 uur.
7. Y betwist tot slot de stelling van X dat in een aanprijzing geen beroep mag worden gedaan op de resultaten van onderzoeken die een zekere trend laten zien, maar die in wetenschappelijke zin niet als 'significant' vermeld kunnen worden. Daartoe voert Y aan dat het in de branche gebruikelijk is dat dierenartsen over trends geïnformeerd worden en dat deze voor hen herkenbaar zijn als trends door het ontbreken van de specificatie in de vorm van een P-waarde (in dit geval aangegeven met behulp van een asterisk), die internationaal als symbool voor significante verschillen wordt gehanteerd. Y stelt dat de redelijk vakbekwame dierenarts zou weten dat als de significantie niet uitdrukkelijk vermeld wordt (zoals in de tabel 'Langdurige ddd' in de brochure), slechts sprake is van trends. Daarom, zo stelt Y, kan er in een aanprijzing als onderhavige, die uitsluitend gericht is op dierenartsen, redelijkerwijs van uitgegaan worden dat het relevante publiek (de dierenartsen) het inzicht heeft dat waar de significantie niet is gespecificeerd sprake is van trends.

5.2 Y verzoekt de Commissie op grond van het bovenstaande de klacht van X af te wijzen.

6. De beoordeling door de Commissie

6.1 De Commissie stelt vast dat partijen ter zitting zijn overeengekomen dat de brochure op twee punten wordt aangepast, namelijk:

- (i). de tekst in het onderste blok op pagina 3 'langste werking' zal conform de huidige tekst van de Duitse brochure worden veranderd in 'langste serumhalfwaardetijd';
- (ii). de tekst onder de derde bullet naast de grafiek onderaan op pagina 5 'gedurende 72 uur' zal conform de huidige tekst van de Duitse brochure worden aangepast in 'minstens 63 uur'.

6.2 De twistpunten over de stellingen 'het NSAID met de langste werking'

(pagina 3 onderste blok Z-brochure) en ‘Z zorgt voor lagere F-waarden gedurende 72 uur’ zijn daarmee tussen partijen weggenomen. De Commissie zal zich over deze onderdelen van de klacht van X (onderdelen 3 en 6, tweede reden) daarom niet meer uitspreken, met uitzondering van de termijn waarbinnen Y de verspreiding van de brochure volledig dient te hebben gestaakt, nu X en Y het hierover niet eens konden worden en op dit punt om een uitspraak van de Commissie hebben verzocht.

6.3 De Commissie oordeelt over de overige onderdelen van de klacht van X als volgt.

Langste serumhalfwaardetijd

6.4 De Commissie constateert allereerst dat X niet betwist dat de serumhalfwaardetijd van N, de werkzame stof in Z 70 uur bedraagt.

6.5 X heeft nog aangevoerd dat de vergelijking van gepubliceerde serumhalfwaardetijden in het diagram ‘Serumhalfwaardetijd NSAID in runderen’ het vergelijken van ‘appels met peren’ zou zijn, maar heeft dit op geen enkele wijze onderbouwd. Uitgaande van de feitelijke juistheid van de vergeleken serumhalfwaardetijden, die voorzien zijn van een voetnoot waarin verwezen wordt naar de publicatie waaraan wordt gerefereerd, gaat de Commissie hieraan voorbij.

6.6 Dan resteert de vraag of de vermelding van de ‘langste serumhalfwaardetijd’ door de *wijze* waarop deze in de brochure is opgenomen misleidend is. Dit zou het geval kunnen zijn als het publiek door hetgeen wordt meegedeeld tot een verkeerde voorstelling omtrent relevante feiten wordt gebracht en aldus wordt misleid. Hoewel uit het feit dat X akkoord is met de vermelding van ‘langste serumhalfwaardetijd’ op pagina 3 (onderste blok) van de brochure afgeleid zou kunnen worden dat het bezwaar tegen de vermelding daarvan op pagina 1 en in het diagram op pagina 5 en 6 van de brochure ook is ingetrokken, zal de Commissie er - mogelijk ten overvloede - hierna op in gaan.

6.7 De Commissie volgt X niet in haar stelling dat de brochure de suggestie wekt dat er een directe relatie is tussen de serumhalfwaardetijd en de werkingsduur. De Commissie stelt voorop dat de brochure in haar geheel beoordeeld dient te worden. De Commissie constateert dat de langste serumhalfwaardetijd in de brochure een zekere prominentie heeft, door de vermelding op de voorpagina als één van de twee benoemde eigenschappen van Z en door de visuele weergave in het diagram op pagina 5 en 6 direct onder de woorden ‘en langdurige pijnbestrijding’. Hoewel daarmee geen direct verband tussen serumhalfwaardetijd en werkingsduur wordt gelegd, wordt een mogelijke suggestie dat het één iets met het ander te maken heeft er ook niet door weggenomen. X en Y hebben ter zitting beide aangegeven dat algemeen bekend is dat er wetenschappelijk geen directe relatie is aangetoond tussen serumhalfwaardetijd en werkingsduur, maar dat ook niet is aangetoond dat enige relatie ontbreekt. Onder het in aanmerking komende publiek mag als bekend worden verondersteld dat in de praktijk de serumhalfwaardetijd als een

relevant gegeven gezien wordt voor een product als Z. Het opnemen daarvan in de brochure is derhalve relevant. Voorts is relevant dat uit de brochure voldoende volgt dat de werkingsduur van Z niet slechts afgeleid is uit de serumhalfwaardetijd, maar uit andere indicatoren. Het kan worden verondersteld dat de redelijk vakbekwame dierenarts deze feiten kent. De klacht van X op dit onderdeel is ongegrond.

De pijnstiller die langer werkt dan de ontsteking

6.8 Ten aanzien van de uiting ‘de pijnstiller die langer werkt dan de ontsteking’ op pagina 2 van de brochure oordeelt de Commissie als volgt. Indien het voor het publiek tot wie een uiting is gericht duidelijk is dat het daarbij gaat om een aanprijzing en niet om een wetenschappelijke claim met betrekking tot de eigenschappen van het product, behoeft aan die uiting onder omstandigheden niet de eis te worden gesteld dat deze wetenschappelijk kan worden onderbouwd. Een zekere overdrijving is immers eigen aan reclame. Tot deze omstandigheden behoren, onder meer, de mate van herkenbaarheid als reclameslogan, de mate van overdrijving en de wijze waarop de aanprijzing is vormgegeven (zie in deze zin ook uitspraak 2007-1 van de Commissie onder punt 6.2). De uiting is zonder meer herkenbaar als een reclameslogan. ‘De ontsteking’ bestaat immers niet, aangezien iedere ontsteking een individueel verloop kent. Uit de brochure volgt dat het om een geneesmiddel tegen R gaat, en onder het in aanmerking komende publiek mag als bekend worden verondersteld dat een dergelijke ontsteking van korte duur is (gemiddeld x dagen). Uit de brochure volgt dat Z door middel van één injectie wordt toegediend. De slogan brengt naar het oordeel van de Commissie tot uiting dat één injectie voldoende zal zijn om de ontstekingsreactie van een ‘normale’ R te behandelen. De omstandigheid dat de uiting is gekoppeld aan de merknaam Z en samen daarmee in een separaat kader is geplaatst, verhoogt de herkenbaarheid als reclameslogan

6.9 Hoewel artikel 5.1 van de Code voorschrijft dat het gebruik van superlatieven of het anderszins overdrijven van de eigenschappen van het product moet worden vermeden, behelst dit geen absoluut verbod. De toelichting bij het artikel geeft aan dat overdrijving van eigenschappen in aanprijzingen kritisch moet worden bezien. De uiting gebruikt geen superlatief, noch begrippen als, bijvoorbeeld, “altijd” of “100%”. Naar het oordeel van de Commissie is de mate van overdrijving beperkt: voldoende aannemelijk is dat Z langer werkzaam blijft dan een normale R-ontsteking duurt.

6.10 De door X gewraakte uiting ‘de pijnstiller die langer werkt dan de ontsteking’ acht de Commissie in het licht van het voorgaande aanvaardbaar als onderdeel van een meeromvattende brochure. De klacht van X is aldus op dit onderdeel ongegrond.

Kleur van de ccc

6.11 Y heeft aangegeven dat de in de brochure gebruikte foto afkomstig is uit het onderzoek dat beschreven is in het wetenschappelijke artikel en dat de door X aangehaalde passage uit het artikel een evidente verschrijving is. De

Commissie acht aannemelijk dat waar het wetenschappelijke artikel aangeeft ‘scores were significantly higher’, bedoelt is dat de N groep beter scoorde dan de controlegroep. Deze veronderstelling wordt bevestigd door uitspraken in de sectie ‘Discussion’ van het artikel waar gesteld wordt: ‘xxx’ – en de daaropvolgende zinnen die verwijzen naar eerder onderzoek met een vergelijkbaar resultaat.

Snelle herstel van de ccc-gift

*F-waarden als onderbouwing voor snelle en langdurige ontstekingsremming
Het gebruik van ‘trends’ zonder ‘significantie’*

6.12 De bezwaren met betrekking tot de uitingen ‘snelle herstel van de ccc-gift’ en ‘F-waarden als onderbouwing voor snelle en langdurige ontstekingsremming’ (onderdelen 4 en 6 van de klacht van X) lenen zich voor gezamenlijke behandeling met onderdeel 7 van de klacht van X. Het gaat om de vraag of uit wetenschappelijk onderzoek gebleken trends voldoende zijn als onderbouwing voor de uitingen in de brochure of dat sprake moet zijn van wetenschappelijk significante resultaten.

6.13 Ter zitting heeft X niet bestreden dat de uit het onderzoek gebleken trends relevante verschillen tonen tussen de met N behandelde koeien en de controlegroep (met uitzondering van de remming van F; zie 6.18 hieronder). X heeft aangegeven dat haar klacht specifiek ziet op het feit dat deze trends niet als significant te beschouwen zijn. Dit betekent dat uit de resultaten niet mag worden afgeleid dat deze gegarandeerd herhaalbaar zijn in een onderzoek dat onder dezelfde omstandigheden plaats zou vinden of te wel onder praktijkomstandigheden. De strekking van X’s klacht is dat de aanprijzingen in de brochure van Y daarmee wetenschappelijk onvoldoende onderbouwd zijn en daarmee in strijd zijn met artikel 5.1 van de Code.

6.14 De Commissie is met Y van oordeel dat uit de Code niet volgt dat in een reclamebrochure of andere aanprijzing gericht op dierenartsen alléén naar ‘significante’ resultaten mag worden verwezen en niet ook ‘trends’ aangehaald mogen worden, zeker niet waar het onderzoek bij doeldieren (hier ccc-vee) aangaat.

6.15 Subsidiair heeft X aangevoerd dat als in aanprijzingen trends aangehaald zouden mogen worden, daarbij steeds expliciet vermeld zou moeten worden dat sprake is van trends (dan wel dat de aangehaalde onderzoeksresultaten wetenschappelijk niet als significant gelden).

6.16 De Commissie overweegt dat indien in een aanprijzing gericht op een dierenarts een trend wordt aangehaald daaraan op grond van de Code niet in zijn algemeenheid de eis kan worden gesteld dat dit steeds expliciet wordt aangegeven. Iedere aanprijzing dient daartoe afzonderlijk te worden beoordeeld en aan de Code te worden getoetst op basis van de omstandigheden van het geval.

6.17 De vraag of de Z- brochure in strijd is met de Code, voorzover de daarin aangehaalde onderzoeksresultaten slechts op trends berusten en dit steeds niet expliciet is aangegeven, wordt door de Commissie als volgt beantwoord.

6.18 Allereerst constateert de Commissie dat Y en X beiden erkennen dat de in de brochure aangehaalde uit het onderzoek gebleken trends voor de dierenarts relevante informatie zijn en dat de resultaten van het onderzoek niet op andere wijze (los van de discussie over 'trends' en 'significant') misleidend of onjuist zijn weergegeven. In dit kader wijst de Commissie er op dat het onderzoek beschreven in het wetenschappelijke artikel óók met betrekking tot F-waarden relevante verschillen toont tussen de N-groep en de controlegroep. Het door X aangehaalde citaat 'xxx' is onvolledig en selectief gebleken. Het volledige citaat luidt: 'xxx'. Het spreekt voor zich dat er tot xxx geen verschil was tussen de beide groepen, omdat N pas op xxx is toegediend.

6.19 Voorts acht de Commissie relevant dat in de brochure bij één van de grafieken ('Langdurige koortsverlaging') met behulp van een asterisk een specificatie van de significantie (' $P < x$ ') is gegeven, waardoor het verschil tussen trends en significantie onder de aandacht van de dierenarts is gebracht. Immers, voor een redelijk vakbekwaam dierenarts zal er in dat geval geen twijfel zijn dat waar de significantie niet is gespecificeerd een significantiewaarde niet beschikbaar was. Daarbij neemt de Commissie mede de bestaande praktijk als uitgangspunt, waarin het gebruikelijk is dat indien er wel een significantie berekend kan worden daarnaar middels een asterisk of voetnoot verwezen wordt

6.20 Tot slot, het Tijdschrift J is een gezaghebbend (peer-reviewed) wetenschappelijk vakblad. Wetenschapper I en diens mede-auteurs zijn wetenschappers verbonden aan gezaghebbende instituten en universiteiten. Het onderzoek heeft in 2004 plaatsgevonden, het wetenschappelijke artikel is in 2005 gepubliceerd en is publiekelijk beschikbaar. Door X is niet aangevoerd en de Commissie heeft geen indicaties dat het artikel de actuele stand van wetenschap niet (of niet langer) zou weergeven.

6.21 De Commissie wijst er op dat haar overwegingen in deze uitspraak aanprijzingen betreffen die gericht zijn op dierenartsen.

6.22 Gelet op het voorgaande, acht de Commissie de klacht van X ook op de onderdelen 4, 6 en 7 ongegrond.

7. De kosten van de procedure

X zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in 75% van de procedurekosten. Y zal veroordeeld worden in 25% van de procedurekosten aangezien Y pas bereid was om twee - door X in de aan de klacht voorafgaande briefwisseling reeds naar voren gebrachte - bezwaren weg te nemen, nadat X Y op de zitting geconfronteerd had met een Duitse Z- brochure waarin bewoordingen zijn gebruikt die de bezwaren zouden wegnemen.

8. De beslissing van de Commissie:

De Commissie:

Stelt de redelijke termijn waarbinnen Y de nodige maatregelen dient te nemen om de verdere verspreiding van de brochure te voorkomen vast op een maand. Aangezien Y op de zitting heeft toegezegd de verspreiding van de brochure te zullen staken en inmiddels twee weken verstreken zijn, resteren voor Y nog twee weken vanaf de datum van de uitspraak om te waarborgen dat de brochure op geen enkele wijze (direct of indirect) meer zal worden verspreid.

Verklaart de klacht van X ongegrond in zoverre zulks hierboven is overwogen.

Wijst af het meer of anders gevorderde.

Veroordeelt X als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in 75% van de procedurekosten (zijnde €1.050,-) en Y in 25% van de procedurekosten (zijnde €350,-). De procedurekosten worden in totaal vastgesteld op €1.400,-.

Het is partijen bekend dat de uitspraak geanonimiseerd zal worden gepubliceerd in het Tijdschrift voor Diergeneeskunde.

Aldus gewezen te Gouda op 4 september 2008 door mr. A.P. Ploeger, voorzitter, ir. H. van Tarrij en prof. dr. J. Fink-Gemmels, leden, in aanwezigheid van mr. A.M. Hoppenbrouwers, griffier en ondertekend door de voorzitter.